

ISABELA VASILIU-SCRABA

Eseist, filosof, istoric al filosofiei

Isabela-Vasiliu-Scraba-Cenzurarea-lui-Mircea-Vulcanescu-despre-Nae-Ionescu-Contra-factum-non-valet-argumentum

Isabela-Vasiliu-Scraba-Cenzurarea-lui-Mircea-Vulcanescu-despre-Nae-Ionescu-Contra-factum-non-valet-argumentum// 40808 car./ 5425 cuv.

Isabela Vasiliu-Scraba, „Contra factum non valet argumentum" , sau, Cenzurarea cripto-comunistă a monografiei lui Mircea Vulcănescu despre Nae Ionescu scrisă în 1941-1945 și publicată în 1992

Sursa: https://isabelavs2.wordpress.com/isabela-vasiliu-scraba-cenzurarea-lui-mircea-vulcanescu-despre-nae-ionescu-contra-factum-non-valet-argumentum/ (https://isabelavs2.wordpress.com/isabela-vasiliu-scraba-cenzurarea-lui-mircea-vulcanescu-despre-nae-ionescu-contra-factum-non-valet-argumentum/)

Cuvinte cheie: filozofie, istorie, filozofie românească interbelică, Mircea Vulcănescu despre Nae Ionescu, cenzurarea cripto-comunistă a primei monografii despre Nae Ionescu, filozofie nae-ionesciană cenzurată în comunism, filozofia logicii, prefațatorul Constantin Noica, Mircea Eliade, Isabela Vasiliu-Scraba, primul si al doilea așa-zis „nou-Eliade".

Motto: *Epoca dominată de ideologia totalitară a comunismului ca si de prea bine cunoscuta mizerie morală „a încurajat și privilegiat înclinațiile spre lașitate, lichelism și carierism, spre versalitate și abandon al oricăror principii de demnitate și conștiință profesională"* (Florin Mihăilescu, rev. „Viața Românească", București, 1-2 / 1998, p.137).

Mircea Vulcănescu povestește întâmplarea la care a asistat când profesorul Nae Ionescu și-a reînceput cursul de logică după forțata întrerupere cauzată de prima sa întemnițare. Atunci, la arestarea din 2 ianuarie 1934, consilierului regal Nae Ionescu i-a fost suprimat și „Cuvântul" odată cu instituirea cenzurii. „Cuvântul" avea să mai apară doar trei luni în 1938 până la a doua arestare a lui Nae Ionescu din care i s-a tras moartea. În 1934, pentru eliberarea filozofului a pledat si Nicolae Iorga. In *Memoriile* istoricului apare informația că Titulescu a fost cel care ar fi intervenit pentru repetatele arestări ale lui Nae Ionescu, două pe 2 ianuarie și una pe 6 martie 1934. La Camera Deputaților, despre abuzivele arestări (fără mandat) a vorbit Grigore Iunian, semnalând și informația din ziare străine că Nicolae Titulescu, solicitat a intra în guvern, pusese condiția să fie arestat Nae Ionescu (vezi *Biografia lui Nae Ionescu*, vol. III, Muzeul Brăilei, Editura Istros, 2003 pp. 250-255).

Având posibilitatea de a consulta, prin amabilitatea Mariucăi Vulcănescu, manuscrisul cărții tatălui ei cu volumul despre Nae Ionescu scos de fosta Editură Politică la scurt timp după căderea Cortinei de fier, am constatat arbitrariul editării **(1)** în care, de exemplu, pagina 17 se continua pe pagina 36, continuarea paginii 40 se găsea la p.51 iar pagina 45 își avea continuarea la pagina 22 a monografiei „*Nae Ionescu. Așa cum l-am cunoscut*" (Ed. Humanitas, 1992).

Când, prin acelasi procedeu, aceeași editură a tipărit în 2004 „ediția nord-coreană" (apud. Dan Petrescu) a prelegerilor lui Alexandru Dragomir, directorul editurii scria cu nedisimulată mândrie de aportul adus de editor („discipol al lui Henri Wald", cum îl considera Noica pe Liiceanu după zece ani de când se cunoscuseră în casa stalinistului H. Wald) în recompunerea după bunul lui plac a unor conferințe pe care întâi le-a ciopârțit apoi le-a reasamblat fără acordul autorului încă în viață la vremea unor asemenea intervenții lipsite de orice justificare (vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *Ultimul interviu al filozofului Alexandru Dragomir*, în rev. „Asachi", Piatra Neamț, Seria a III-a, Nr. 1 (237), ianuarie 2008, p.11, https://isabelavs2.files.wordpress.com/2020/10/ultimul-interviu.jpg (https://isabelavs2.files.wordpress.com/2020/10/ultimul-interviu.jpg) , precum si volumul: Isabela Vasiliu-Scraba, *Propedeutică la eternitate, Alexandru Dragomir în singurătatea gândului*, Slobozia, 2004).

In *Jurnalul* său, filozoful și istoricul de artă Petru Comarnescu **(2)** notase că una este cenzurarea comunistă cu foarfeca (utilizată la textul lui Mircea Eliade din 1967 despre Mircea Vulcănescu cuprins în volumul: Mircea Vulcănescu, *Ultimul cuvânt*, Ed. Humanitas, 1992, unde cenzurată a fost și scrisoarea lui Cioran despre Vulcănescu din 1966, vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *Cioran despre Mircea Vulcănescu într-un text cenzutat în post-comunism,* https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-vulcanescu/isabelavs-cioran-vulcanescu-cenzurat/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-vulcanescu/isabelavs-cioran-vulcanescu-cenzurat/)) si alta, infinit mai greu de acceptat, este intervenția cenzurii care impune adausuri din burtă într-un text semnat de un altul **(3)**. Pe ambele era silit să le suporte ca să poată trăi din scris la limita mizeriei (cu veșnice împrumuturi de la prieteni și zile în care mâncarea marginalizatului scriitor interbelic se reducea la ceai cu pâine), cariera universitară fiindu-i fără motiv interzisă. Organizator (sprijinit de Mircea Vulcănescu) al simpozioanelor „de mare succes și atracție publică" ale Asociației „Criterion" **(4)**, Petru Comarnescu își luase doctoratul în America despre care apoi a scris cărți extrem de interesante, volume evacuate de cenzura comunistă din circuitul public **(5)**. În toată perioada comunistă, odată cu publicarea, au fost ades practicate cele două procedee (tăiere și prostrească adăugire, ca în cazul interviului luat de Adrian Păunescu academicianului Mircea Eliade, postat în formă comunist-cenzurată pe internet si în zilele noastre). Abuziva cenzură caracteristică statului totalitar comunist a fost perpetuată de fostele edituri comuniste și după renunțarea la ideologia marxistă impusă cu forța unui regim polițienesc care a făcut milioane de victime **(6)**.

La confruntarea ediției (să-i spunem „nord-coreană") a monografiei lui Mircea Vulcănescu despre Nae Ionescu (Ed. Humanitas, 1992) cu cele 180 de pagini dactilografiate ale manuscrisului vulcănescian (din 1941-1945) am avut și surpriza să constat (la p. 68 a ediției scoasă de Humanitas)

existența unor adăugiri după binecunoscutul procedeu comunist de intervenție impusă de pe poziții de forță în textul altuia odată cu publicarea. Cei care au îngrijit tipărirea (pentru că nu a fost numai țărănistul Alexandru Badea, cum am arătat la prima notă) **au trecut din burtă** la subcapitolul „Despre îngeri si despre Siguranță" următorul „calambur" (simpluț de tot) inspirat cenzorilor de înțelesul „Siguranței" ca ceva sigur:

„Siguranței…(„Ca și cum ar fi ceva sigur pe lumea aceasta", ar avea aerul să zică !) Si toate sunt aici pe o muchie de cuțit…" **(7)**. Mai trebuie precizat că editorii au smuls întregul subcapitol „Despre îngeri si despre Siguranță" de la locul lui care, conform manuscrisului, ar fi fost la sfârșitul paginii 149 și nu la pagina 67 cum apare în volumul de la Humanitas. Pentru că subcapitolul despre îngeri nu este decât o continuare firească în linie ideatică a subcapitolului „Acțiune și contemplație", acțiunea fiind eventuala acceptare a postului de Sef al Siguranței propus unui filozof de esență contemplativă.

O trimitere la un **adaus din burtă** de la pp. 142-143 după consemnarea (verificată ca existentă în manuscris !) că „discuția despre politică n-a prins", se găsește într-un „Mister medieval…" (p.10), despre „apașul metafizic" Nae Ionescu. Autorul „Misterului…", născut în 1970, pornește de la George Călinescu despre care Petre Țuțea spusese că „față de Nae Ionescu nici n-a existat" întrucât „n-avea vocație filozofică nici cât un măturător" **(8)**. Pasionat de scrisorile „turnătorului" Culianu trimise marelui savant Mircea Eliade (vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *Mircea Eliade și unul dintre turnătorii săi anonimizați*, https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/secuculieliade/ (https://arhiva-romanilor.blogspot.ro/2017/02/isabela-vasiliu-scraba-eliade-si-unul.html)), autorul „Misterului medieval în trei acte" ar fi (în opinia lui Andrei Pleșu) un al doilea „nou Eliade" pentru că „i-a refăcut itineranța geografică", adică a ajuns în India. Se știe că primul care a primit titlul de „nou Eliade" a fost Culianu. Din nefericire, asasinarea la 40 de ani (ca trădător al Securității, cf. Andrei Oişteanu, *Asasinarea lui Culianu*, în rev. „Oglinda literară", Focșani, august 2011, anul X, nr. 116/ 2011, p.7065), l-a împiedicat pe primul nou-Eliade să refacă „traseele interioare și parcursul științific" al celui desemnat ca „cel mai mare istoric al religiilor din secolul XX". Uluitoarea performanță i-ar fi reușit însă lui Liviu Bordea, al doilea „nou Eliade", după exagerările lui Andrei Pleșu, atins si el de „sindromul „Paul Robeson" **(9)** împreună cu noii săi Eliazi**.**

La un an după trecerea în lumea de dincolo a inițiatorului *Scolii trăiriste*, Mircea Vulcănescu (prin articolul „Amintiri universitare. Ulysse printre sirene", apărut în revista „Pan") făcuse cunoscută întâmplarea din 1934 când Profesorul și-a reluat în „Amfiteatrul Maiorescu" prelegerile de ca și cum n-ar fi existat săptămânile de temniță. „In clipa aceea – scrie discipolul Vulcănescu –eu am înțeles ce va să zică un om tare. Si ce deosebire de *soi* era între acest om si marea massă a celorlalți ocupanți ai arenei vieții noastre publice" (Crestomație, 1998, p. 409).

Odată cu publicarea cărții lui Mircea Vulcănescu despre Nae Ionescu (la distamță de jumătate de secol de la scrierea ei) nu mai regăsim subtitlul „Ulysse printre sirene" la primul capitol („Amintiri universitare"). Abia la capitolul al V-lea („Probleme tulburi", pp. 118-119 din volumul scos de Humanitas) se poate citi si textul din revista „Pan" (numărul festiv consacrat lui Nae Ionescu în 1941).

Oricine citește „Amintiri universitare. Ulysse printre sirene" – din crestomația intitulată „Nae Ionescu în conștiința contemporanilor săi" (Criterion Publishing, București, 1998, pp. 409-410) alcătuită de Gabriel Stănescu –, își dă seama cu ușurință că nu la „probleme tulburi" se înscrie conținutul textului vulcănescian. Mai ales dacă parcurge finalul în care este evidențiată admirabila comportare a filozofului pe 3 martie 1934, profesor rămas de atunci în memoria discipolului ca „un om întreg, singur și sigur în mijlocul *furtunii* din jur, ca un căpitan de corabie, stăpân pe cârmă, în mijlocul talazurilor". Era furtună, (și nu „forfotă" cum gresit apare în volumul din 1992) fiindcă după cele două cursuri din 3 si 4 martie, Profesorul avea să fie rearestat în seara zilei de 5 martie, procesul având loc pe 19 martie.

Această amintire din 1934 trebuie să fi fost textul cu care filozoful Mircea Vulcănescu a început să scrie – în vremea războiului pentru Basarabia și Bucovina cotropite de Stalin- întâia carte despre Nae Ionescu din cultura românească, monografie terminată atât pe ideea că liniștea și neliniștea maestrului au trecut discipolilor, cât și pe constatarea după care „contactul cu un om care a atins cu aripa vie a gândului său toate apele cugetării, toate ispitele stării omenești, nu poate fi decât binefăcător" (cf. *Nae Ionescu. Așa cum l-am cunoacut*, 1992, p. 154).

Cu arbitrarele schimbări în ordinea paragrafelor, subcapitolelor, etc., Alexandru Badea (?) datează greșit momentul când a început Mircea Vulcănescu să scrie volumul. Făcând „uitat" articolul din „Pan", el (?) a luat ca reper anul 1942 în care a apărut „Izvoare de filozofie" cu textul prelegerii naeionesciene despre iubire ca instrument de cunoaștere (vezi la subcapitolul „Ortodoxia fundamentală a lui Nae Ionescu", la p.48 nota 28 al cărei conținut se citește la p. 161).

Editorii volumului scos de Humanitas au rearanjat „Amintirile universitare", mutând întâmplarea din 3 martie 1934 la capitolul al V-lea („Probleme tulburi"). Probabil s-au temut de limpezimea articolului din „Pan" unde discipolul descrie „caracterul radical si aspru cu care [Profesorul] sugruma ispita spre vanitate". Atunci pe Mircea Vulcănescu l-a impresionat „manifestarea bărbătească a unui spirit care nu se lăsa abătut din calea lui de ispita nici unei vrăji, oricât de îmbietoare" (cf. Mircea Vulcănescu, *„Amintiri universitare. Ulysse printre sirene"*, în rev. „Pan", 1941). Revenit (după ce fusese închis fără mandat de arestare) în fața studențimii cuprinse de un imens entuziasm, Profesorul „nu s-a lăsat răpit de val" și n-a început să „propovăduiască națiunii ca Fichte odinioară" (cf. Mircea Vulcănescu, *Ulysse printre sirene*).

Unicul fondator de școală filozofică românească a făcut atunci, în răgazul de libertate între două arestări, o lecție „de riguroasă ținută abstractă" (M.Vulcănescu). Exact ceea ce le-a fost întotdeauna imposibil de urmărit ideologilor comuniști care, îngrijind manuscrisul vulcănescian, nu s-au sfiit să intervină adăugând propriile lor opinii, semnalate în paragraful de mai jos cu majuscule: „Nu e vorba de comunism, a cărui ideologie este, din nenorocire, IN MARE PARTE, un jargon fără nici o legătură cu realitățile cărora li se aplică" (vezi vol.: Mircea Vulcănescu, *Nae Ionescu. Așa cum l-am cunoacut*, Ed. Humanitas, 1992, pagina 54 a cărei continuare este pusă de editorii –foști comuniști – la paginile 136-139).

Incercând fără succes să desfacă ițele abuzivei arestări, o biografă îl plasează pe Nicolae Titulescu (care deținea portofoliul externelor) printre oamenii concubinei Elena Lupescu (vezi cap. III. "Pentru împiedicarea scrisului meu nu poate fi eficace decât abuzul" din vol. III al Biografiei lui Nae Ionescu, Ed. Istros, Brăila, 2003). In contrast cu încâlcita prezentare a evenimentelor de către biografă, mai sugestivă apare „explicația" ziaristului rămas fără ziarul „Cuvântul", povestită de Mircea Vulcănescu la p.145. La procesul din 19 martie 1934, Nae Ionescu (în final achitat) s-a prezentat pe sine drept cel care-l avertizase pe I.G.Duca de intenția lui Titulescu de „a-l îmbrânci în apă", cunoscând că I.G. Duca nu știe să înoate. După ce Titulescu i-a dat brânci și I.G. Duca (asasinat în decembrie 1933) s-a înecat, a fost arestat Nae Ionescu fără alt motiv decât acela că l-a avertizat pe I.G.Duca să se păzească de Titulescu.

Parabola naeionesciană intră (fără doar și poate) în vădit conflict cu istoria interbelică deformată cu tot dinadinsul de mercenarii ocupantului sovietic al României care l-au ridicat în slăvi pe Nicolae Titulescu. O foarte interesantă prezentare a cadrului istoric în care a avut loc asasinatul din 29 dec. 1933 o face însuși Mircea Vulcănescu în monografia despre Nae Ionescu, arătând (după ce-i descrisese evoluția) eforturile făcute de cei dinăuntrul țării (politicieni, mari industriași, regele) pentru a profita de mișcarea întemeiată de Codreanu.

In textul primei sale amintiri despre Profesor, Mircea Vulcănescu a consemnat că pe 3 martie 1934 Nae Ionescu ar fi vorbit despre structura spațiului matematicienilor întrucât ea se deosebește de structura spațiului nostru. În fapt discipolul comprimă într-o singură prelegere materialul a două

cursuri ținute două zile la rând.

Din prefața volumului naeionescian publicat 1943 (volum de 346 pagini înghesuite de Humanitas în 240 de pagini la re-editarea din 1993) se poate citi că prelegerile cursului de filozofia logicii din 1934-1935 ar fi „dominate de concept". Editorii nu adaugă însă ceea ce era de completat întru lămurirea poziției filozofice a maestrului lor. Anume că preponderența conceptului era firească la un filozof care credea că o viziune metafizică posibilă în lumea modernă ar fi în exclusivitate cea de obârsie aristotelică, unde subzistă o viziune substanțialistă (vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *„Chintesența" trăirismului*, https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-nae-chintesenta-trairismului/ (https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-nae-chintesenta-trairismului/)).

Dintre editorii *Logicii generale* din 1934-1935, probabil că Noica a fost cel care a scris prefața continuând pe ideea că „funcția esențială a conceptului este să separe un lucru de ceea ce nu e … pentru că o căciulă nu poate fi numită pepene". Am presupus că Noica a scris prefața, doar revăzută si (poate) pe alocuri adăugită de Mircea Vulcănescu, întrucât Noica (atunci de 34 de ani) amestecă planul realității schimbătoare cu planul conceptelor logice. El notează că pentru comunicarea gândirii, trebuie păstrată proprietatea termenilor „cu toată alunecarea reală a obiectelor". Tot Noica trebuie să fi scris (cu infatuarea tinereții) si prostioara (în niciun fel argumentată!) după care primele prelegeri din 1934-1935 ar fi avut parcă „ceva chinuit" (cf. Prefață la vol.: Nae Ionescu, *Logica I. Logica generală. Ultimul curs, 1934-1935*, București, 1943).

Logician cu preocupări metafizice, Profesorul diferențiase chiar la prelegerea din 3 martie 1934 planul real de cel logic, planuri în care conceptele (/noțiunile) nu au același fel de existență. In timp ce obiectele din planul real au o reprezentare, o esență și o existență, obiectele logice (conceptele logice) nu au nici reprezentare, și nici o existență sensibilă asemănătoare cu existența din planul real, logica însăși fiind o disciplină formală. Conceptele logice sunt simplu cadru care delimitează obiectele din afara lor. Conceptele ca obiecte logice au însă identitate făcând prin aceasta posibilă cunoașterea. Obiectele logice (conceptele logice) se caracterizează prin funcția de „lege" care delimitează ce obiecte reale îi sunt subsumate (ca masa, de ex). Spre deosebire de planul logic, în planul real identitatea este inexistentă pentru că aici domnește schimbarea în spațiu și timp. Abia în a doua prelegere vorbește de spațiul matematicienilor, pornind de la tranziența conceptelor („creații omenești"), i.e. de calitatea lor de a avea priză asupra realității, de a trece în realitate, astfel servind drept instrumente de cunoaștere. Metafizicianul Nae Ionescu își încheie cea de-a doua prelegere invocând cunoștința metafizică: Pretenția de a găsi înăuntrul conceptului esența obiectelor sensibile ține de planul de existență filozofică propriu cunoștinței metafizice.

Liviu Bordas – în anul publicării *Apașului metafizic* (Ed. Humanitas, 2010) – era convins că la Nae Ionescu metafizica „era o înțelegere-trăire a realității, o încercare de a cunoaște legea ei internă pentru a o stăpâni" (vezi rev. „Tabor", Cluj-Napoca, anul IV, 6/ 2010). Ieșită din neștiința într-ale filozofiei, respectiv din imposibilitatea de a pricepe că planul cunoașterii științifice (a cărei finalitate este stăpânirea lumii) se distinge de planul cunoașterii metafizice -, al doilea „nou Eliade" continuă cu ideea că „astfel definită [de el, Liviu Bordas si nu de altcineva] metafizica se suprapunea peste concepția magic-teosofică a adolescentului miop" („Tabor", IV, 6/ 2010).

Amuzant este că tocmai cursurile ținute (după ieșirea din temniță) de profesorul Nae Ionescu l-ar fi ajutat poate să priceapă că existența este independentă de cunoaștere. Dar chiar și în gogomăniile pe care le înșiră cel de-a doilea „nou Eliade", el respectă (ca să zicem așa) recomandările comunisto-securiștilor, fixându-și atenția pe „adolescentul miop". Din *Cartea albă a securității* (București, 1996) s-a aflat că înainte de 1990 recuperarea interbelicilor trebuia făcută favorizând scrierile de tinerețe și evitând pe cât se poate scrierile publicate în Occident, după transformarea României în „gubernie penitenciară" (apud. Virgil Ierunca).

Din cele două lăzi cu arhiva lui Mircea Vulcănescu nu s-a publicat doar manuscrisul monografiei despre Nae Ionescu ci si trei mari volume scoase de Editura Eminescu, al căror conținut a mai apărut si între alte coperți. Din primul s-au putut citi si câteva fișe sub titlul „Posibilitatea conceptului" (vol. I, Ed. Eminescu, 1996, pp.103-104) în care studentul Vulcănescu notase [corect] independența existenței de cunoaștere si existența independentă de noi a conceptelor logice: noi nu inventăm, ci „descoperim proprietățile analitice ale triunghiului".

Asemenea conspecte studențești neinspirat publicate de Marin Diaconu de-a valma alături cu adevărate capodopere de gând i-au dat prilejul unei autoare de poeme nerușinate (Marta Petreu, 1993) – care nicicând n-a putut urmări gândirea vulcănesciană (vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *Filozoful Mircea Vulcănescu într-un dicționar de Humanitas*, https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-vulcanescu/isabelavs-vulcanescudictionar/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-vulcanescu/isabelavs-vulcanescudictionar/)) -, să-l privească de sus pe filozoful martirizat **(9)** în temnița comunistă, scriind cu fumuri de mare specialistă despre decepția pe care i-ar fi provocat-o conținutul celor două lăzi cu arhiva lui Mircea Vulcănescu. Doar din mărturiile celor care au audiat prelegerile lui Mircea Vulcănescu în închisoarea Aiudului se mai poate azi citi că Nichifor Crainic îl considera pe Mircea Vulcănescu „cel mai reușit exemplar pe care l-a dat neamul românesc între cele două războaie" (apud. Teodor Duțu, 1923-1993, în vol.: *Apropouri penitenciare*, Ed. Alpha, 1999). Iar Nichifor Crainic „obligat [de ideologii comuniști] să trudească la demolarea propriei reputații" (ibid.) nu era singurul care să aibe o astfel de opinie despre Vulcănescu.

Note și comentarii marginale:

1. Alexandru Badea (n. 1936), fost director al Muzeului Bucureștiului si între 1997-2000 deputat țărănist, scria în *Nota asupra editiei* că textul de bază folosit este cel „dactilografiat [de 180 de file, cu care am făcut confruntarea] preluându-se tacit intervențiile autografe ale autorului. Intervențiile editorului „în definitivarea locului unor fragmente au fost trecute la note". Dacă ne uităm si la notele editorului A.B., găsim doar nota 110 din care aflăm că la subcapitolul „Tehnica ziaristică și sensul teologal al existenței" s-ar fi operat câteva tăieturi de fraze care se repetau și „a fost schimbată ordinea altor câteva fraze astfel încât textul [de la pp.146-147 ale ediției scoasă de Editura Humanitas în 1992] să fie mai coerent și mai clar". Pentru restul de modificări pe care le-am semnalat, nu este oferită nici o explicație. Ceea înseamnă că Alexandru Ioan Badea nu a știut de restul intervențiilor, făcute de altcineva odată cu publicarea manuscrisului vulcănescian. E cât se poate de limpede că istoricul Alexandru Badea NU A FOST SINGURUL care a ingrijit ediția, așa cum apare trecut în susul paginii 4.
2. Pe 31 mai 1932, Petru Comarnescu nota în jurnalul său că „a pregătit şedinţa secţiei de filosofie a Criterionului" (vezi Pagini de jurnal, vol.I, Bucureşti, Ed. Noul Orfeu, 2003) la care a participat Mircea Vulcănescu, Constantin Floru şi alţii. Pe 20 oct. 1932, consemnează că se ocupă de organizarea unui vast program de conferinţe, simpozioane etc. al Criterionului (p.69). Simpozionul despre Lenin, prezidat de C-tin RădulescuMotru, a fost păzit de poliţie din cauza agitaţiei produse de comunişti. "Aplauze mai ales la expunerea personalităţii şi concepţiei lui Lenin"(p.70). Cenzurarea filelor de jurnal face dispărut numele conferenţiarului, fiind vorba de Mircea Vulcănescu. Pe 3 decembrie consemnează că simpozioanele Criterionului sau ţinut la Brăila. Aici el a conferenţiat în contradictoriu cu Vasile Bancilă care la suplinit pe Mircea Vulcănescu. In ianuarie 1933 Comarnescu scrie în Jurnalul său că "după Crăciunul anului 1932 Criterionul nu a mai putut activa în public. Am fost consideraţi o tribună primejdioasă, pentru că acolo se propagau şi idei de stânga" (vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *Abuz de imaginaţie: În strictă perspectivă istorică despre „prizonieratul" lui Eliade în istorie*, fragmentar în rev. „Argeș", Pitești, An

IV (XL), Nr. 10 (280), octombrie, 2005, p.9; https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/abuz-imaginatie/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/abuz-imaginatie/)).

3. Cenzurarea cripto-comunistă cu foarfeca și prin adăugiri arbitrare am putut observa si la confruntarea înregistrării lui Alexandru Dragomir de către Fabian Anton cu textul interviului publicat de oficialul „Observator Cultural" (vezi *Alexandru Dragomir, interviu refăcut si comentat de Isabela Vasiliu-Scraba*, https://isabelavs2.wordpress.com/miscellanea/isabelavs-adnotat3-interviu-alxdragomir/ (https://isabelavs2.wordpress.com/miscellanea/isabelavs-adnotat3-interviu-alxdragomir/)).
4. vezi Arșavir Acterian, *Câte ceva despre Mircea Vulcănescu*, în rev. „Jurnalul literar", noiembrie, 1992, p.4.
5. In 1947 Petru Comarnescu publicase volumul „America", iar în 1940 „Chipurile și priveliștile Americii", ambele scoase cu de-a sila din cultura românească (vezi Paul Caravia, *Gândirea interzisă. Scrieri cenzurate. România 1945-1989*, Ed. Enciclopedică, București, 2000, p.126). După 1 noiembrie 1948 lista de titluri interzise de cenzura ideologilor comuniști în serviciul Moscovei cuprindea cam 8500 de titluri (vezi „O nouă rubrică a cenzurii", în vol.: Isabela VasiliuScraba, *Contextualizări. Elemente pentru o topologie a prezentului*, Slobozia, Ed. Star Tipp, 2002, pp.129136, https://isabelavs2.files.wordpress.com/2020/10/o-noua-rubrica-a-cenzurii-1.pdf (https://isabelavs2.files.wordpress.com/2020/10/o-noua-rubrica-a-cenzurii-1.pdf)).
6. vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *Poet la vremea lui Ahab. Poezii încifrate de Mircea Ciobanu și salvatoarea neînțelegere a criticului Marian Popa*, https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabelavs-ciobanu10mirceapoezii/ (https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabelavs-ciobanu10mirceapoezii/).
7. Pasajul citat (care nu există în manuscrisul lui Vulcănescu) există la p.68 a volumului: Mircea Vulcănescu, *Nae Ionescu. Așa cum l-am cunoacut*, Ed. Humanitas, București, 1992.
8. Inregistrat în America în decembrie 1990, Culianu vorbise si de manipularea din mass media comunistă în care dacă un străin făcuse afirmații „favorabile comunismului sau de tip oarecum marxist apărea cu poza în ziar…Nu ne dădeam seama de ce fusese selectat. Aici numim asta ***sindromul Paul Robeson***". Robeson era un artist total necunoscut în Statele Unite, dar lăudat în România ca „cel mai mare bas din lume". Comuniștii îl selectaseră si-i făceau reclamă întrucât Paul Robeson era un „exilat voluntar din America în Uniunea Sovietică " (vezi „De vorbă cu Ioan Petru Culianu, în Revista „22", Nr. 21, 22-28 mai 2001, p.14; retipărire a interviului publicat de aceeași revistă a Grupului de Dialog Social pe 5 aprilie 1991 cu titlul: „Lumea est-europeană – o tragică pierdere de timp, de oameni, de energie"). A se vedea și Isabela Vasiliu-Scraba, *Cum l-a minimalizat Andrei Pleșu, un fals filosof al religiilor, pe Mircea Eliade*, pe hârtie în rev. „Tribuna", Cluj-Napoca, anul XIII, 1-15ian., nr. 272/2014, pp.15-16, https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-plesueliade10/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-plesueliade10/) .
9. vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *O pseudo-descoperire a unui pseudo-plagiat. Lucrurile și ideile platonice*, Slobozia, Editura Fundației „Ionel Perlea", 1995. A se vedea și Isabela Vasiliu-Scraba, „Orice mare inteligență basculează între filozofie și religie", sau, *Nae Ionescu și Petre Țuțea*, pe hârtie în rev. „Tribuna", Cluj-Napoca, nr. 296/2015, și nr. 304/2015 ; https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-tuteanae/ (https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-tuteanae/) .
10. Iată descrise cutremurătoarele schingiuiri suportate de Mircea Vulcănescu în temnița comunistă: Torturat la un moment dat în aceiași serie cu filozoful îmbolnăvit de TBC la anchetările din 1947 (cf. pr. N. Grebenea, *Amintiri din întuneric*, vol. I-II, București, 1997), un fost deținut își amintea următoarea scenă : „Torturarea mea s-a terminat și acum zăceam aruncat într-un colț pe jos. La rând era Mircea Vulcănescu. După ce l-au torturat prin bătaie pe tot corpul (pentru a nu știu câta oară) a căzut în nesimțire. Era plin de sânge. Un țigan robust l-a luat de un picior târându-l pe jos. Capul i se bălăbănea în dreapta și-n stânga ca o mingie legată cu o sfoară trasă de un copil…Cum trecea tocmai prin dreptul meu, m-am târât puțin ca să-i îmbrățișez capul și să-l încurajez. Se vedea că nu e mort. Țiganul care îl târa m-a îndepărtat cu o lovitură de bocanc în piept, care mi-a tăiat respirația". (vezi N. Crăcea, *Mărturii din iadul temnițelor comuniste*). Un alt fost deținut a

povestit de încarcerarea la temperaturi de îngheţ drept pedeapsă pentru îndrăzneala lui Mircea Vulcănescu de a-i învăţa la Aiud româneşte pe gardienii maghiari: "A doua zi dimineaţă, Mircea Vulcănescu devenise un sloi de ghiaţă, după o noapte petrecută pe un ger de –20 de grade. Aşa l-au aflat şeful temnicerilor de altă limbă, şi tovarăşii săi, a doua zi dimineaţa. Ţurţure de ghiaţă, cu ochii deschişi, mort cu ochii vii. Se făcu ziuă, dădu soarele. Din ţuţurele cu ochii vii, s-a toropit atunci o lacrimă; apoi alta, alta, prelingându-se şi împreunându-se în sânul mumei-fire cu cele ale osândiţilor de limbă românească, în acea dimineaţă de iarnă, când aceştia şi-au luat rămas bun de la răposatul Mircea Vulcănescu, închinându-se, şoptind: Să-i fie ţărâna uşoară şi Dumnezeu să-i ierte pe călăi –căci numai de la El poate veni iertarea…De la cea mai frumoasă inteligenţă românească pe care norocul m-a învrednicit s-o cunosc" (vezi prefaţa lui Titus Bărbulescu la vol.: Mircea Vulcănescu, *Războiul pentru întregirea neamului*, Bucureşti, Ed. Saeculum I.O., 1999, p.17).

REPERE BIBLIOGRAFICE

- Isabela Vasiliu-Scraba, *Mircea Vulcănescu despre spiritualitatea românească interbelică*, în rev. „Origini/Romanian Roots", Norcross, SUA, vol.VII, No. 7-8/73-74, July-August 2003, în Supliment Mircea Vulcănescu, p. I.
- Mircea Vulcănescu, *Nae Ionescu. Așa cum l-am cunoscut*, Ed. Humanitas, București, 1992.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Filozoful Mircea Vulcănescu într-un dicționar de Humanitas*, https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-vulcanescu/isabelavs-vulcanescudictionar/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-vulcanescu/isabelavs-vulcanescudictionar/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Mircea Vulcănescu și Părintele Arsenie Boca, personaje ale romanului eliadesc „Noaptea de Sânziene"*, https://isabelavs2.wordpress.com/parintele-arsenie-boca/personajroman/ (https://isabelavs2.wordpress.com/parintele-arsenie-boca/personajroman/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Misterul creaturii în hieroglifă vulcănesciană*, pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XIV, aprilie 2020, nr. 4 (149), pp. 4-5, https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-vulcanescu/misterul-creaturii-hieroglifa-vulcanesciana/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-vulcanescu/misterul-creaturii-hieroglifa-vulcanesciana/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Locul filozofului Mircea Vulcănescu în Școala Sociologică a lui Dimitrie Gusti*, fragmentar (fără Repere bibliografice) pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XIV, martie 2020, nr. 3 (148), p. 12, https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-vulcanescu/isabelavs-vulcanescu-gusti/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-vulcanescu/isabelavs-vulcanescu-gusti/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *"Chintesența" Trăirismului* , fragmentar pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XIV, februarie 2020, nr. 2 (147), p. 12. https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-nae-chintesenta-trairismului/ (https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-nae-chintesenta-trairismului/); a se vedea si, https://archive.org/details/isabela-vs-nae-chintesenta-trairismului/page/n9/mode/2up (https://archive.org/details/isabela-vs-nae-chintesenta-trairismului/page/n9/mode/2up) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *„Dayan"(de Mircea Eliade)*, sau, *Transparența matematică a realității sacralizată de pașii lui Iisus,* pe hârtie (partea întâi) în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XIV, iulie-august 2020, nr. 7-8 (152-153), p. 12 si partea doua, în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XIV, septembrie 2020, nr. 9 (154), p. 13, https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabela-vasiliu-scraba-dayan-transparenta-matematica-a-realitatii/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabela-vasiliu-scraba-dayan-transparenta-matematica-a-realitatii/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *„Pelerina" lui Mircea Eliade*, pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XIV, iunie 2020, nr. 6 (151), p. 12 si p.18, https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabela-vasiliu-scraba-pelerina-lui-mircea-eliade/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabela-vasiliu-scraba-pelerina-lui-mircea-eliade/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Diagrame spirituale [Faust-Nae Ionescu-Blaga]*, pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XIV, mai 2020, nr. 5 (150), p. 12 si p.18, https://isabelavs2.wordpress.com/lucian-

blaga/isabela-vasiliu-scraba-faust-blaga/ (https://isabelavs2.wordpress.com/lucian-blaga/isabela-vasiliu-scraba-faust-blaga/).

- Isabela Vasiliu-Scraba, *Metafizica lui Nae Ionescu în unica și dubla ei înfățișare*, Slobozia, Ed. Star Tipp, 2000, ISBN 973-8134-06-4; https://isabelavs2.files.wordpress.com/2018/09/metafizicanae.pdf (https://isabelavs2.files.wordpress.com/2018/09/metafizicanae.pdf); vezi și: https://philpapers.org/rec/VASMLN (https://philpapers.org/rec/VASMLN) ; a se vedea și http://www.worldcat.org/title/metafizica-lui-nae-ionescu-in-unica-si-in-dubla-ei-infatisare/oclc/48753439 (http://www.worldcat.org/title/metafizica-lui-nae-ionescu-in-unica-si-in-dubla-ei-infatisare/oclc/48753439).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Contextualizări. Elemente pentru o topologie a prezentului*, Slobozia, Ed. Star Tipp, 2002, ISBN 973-8134-24-2; https://isabelavs2.files.wordpress.com/2018/09/contextualizari.pdf (https://isabelavs2.files.wordpress.com/2018/09/contextualizari.pdf) ; vezi și: http://www.worldcat.org/search?q=Isabela+vasiliu-scraba&qt=owc_search (http://www.worldcat.org/search?q=Isabela+vasiliu-scraba&qt=owc_search)
- Isabela Vasiliu-Scraba, *În labirintul răsfrîngerilor. Nae Ionescu prin discipolii săi: Petre Ţuţea, Emil Cioran, Constantin Noica, Mircea Eliade, Mircea Vulcănescu şi Vasile Băncilă*, Star-Tipp, Slobozia, 2000, ISBN 973-8134-05-6; Cuvânt înainte de Ion Papuc; https://www.worldcat.org/title/in-labirintul-rasfringerilor-nae-ionescu-prin-discipolii-sai-petre-tutea-emil-cioran-c-tin-noica-mircea-eliade-mircea-vulcanescu-vasile-bancila/oclc/49799339 (https://www.worldcat.org/title/in-labirintul-rasfringerilor-nae-ionescu-prin-discipolii-sai-petre-tutea-emil-cioran-c-tin-noica-mircea-eliade-mircea-vulcanescu-vasile-bancila/oclc/49799339).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Propedeutică la eternitate*, Ed. Star-Tipp, Slobozia, 2004, ISBN 973-8134-16-1; https://isabelavs2.files.wordpress.com/2018/09/propedeutica.pdf (https://isabelavs2.files.wordpress.com/2018/09/propedeutica.pdf) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *O pseudo-descoperire a unui pseudo-plagiat (Nae Ionescu- Eveline Underhill). Lucrurile și Ideile platonice*, Slobozia, Ed. Fundației „Ionel Perlea", 1995; https://isabelavs2.files.wordpress.com/2018/09/134402379-isabelavasiliuscrabanaeplatonpseudodescoperire.pdf (https://isabelavs2.files.wordpress.com/2018/09/134402379-isabelavasiliuscrabanaeplatonpseudodescoperire.pdf).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Filozofia lui Noica – între fantasmă si luciditate*, Slobozia, 1992; https://isabelavs2.files.wordpress.com/2018/09/isabelavscrabanoicafantasmaluciditate.pdf (https://isabelavs2.files.wordpress.com/2018/09/isabelavscrabanoicafantasmaluciditate.pdf) ; vezi si: https://philpapers.org/rec/VASFLC (https://philpapers.org/rec/VASFLC) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Nae Ionescu, sau credința creatoare de cultură* , pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XIV, ianuarie 2020, nr. 1 (147), p. 12, https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-nae-credinta-creatoare-de-cultura/ (https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-nae-credinta-creatoare-de-cultura/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Monada fără ferestre a incompetenței unui editor al lui Nae Ionescu* (Partea II-a) , pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XIII, decembrie 2019, nr. 12 (145), p. 12; Partea I-a, pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XIII, noiembrie 2019, nr. 11 (144), p. 12, https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-nae-2ambalaj/ (https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-nae-2ambalaj/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Timpul amintirii…* (Partea II-a), pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XIII, octombrie 2019, nr. 10 (143), p. 12; Partea I-a, pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XIII, septembrie 2019, nr. 9 (142), p. 12, https://isabelavs2.wordpress.com/articole/timpul-amintirii/ (https://isabelavs2.wordpress.com/articole/timpul-amintirii/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *"Contemplația înțelegătoare" a filozofului Nae Ionescu*, pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XIII, martie 2019, nr. 3 (136), p. 12, https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-vulcannae10-mantuirea/ (https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-vulcannae10-mantuirea/).

- Isabela Vasiliu-Scraba, *O cheie filozofică de înțelegere a lui Nae Ionescu, sau Jocuri conceptuale "provocate" de Kant* , pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XIII, februarie 2019, nr. 2 (135), p. 16, https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-nae-kant/ (https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-nae-kant/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *O încercare soteriologică: soluția metafizică nae-ionesciană,* pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XIII, ianuarie 2019, nr. 1 (134), p. 16, https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/nae-ionescu-excurs-existenta/ (https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/nae-ionescu-excurs-existenta/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Experiențe ale gândirii nae-ionesciene* (Partea II), pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XII, noiembrie 2018, nr. 11 (132), p. 16; Partea I, în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XII, octombrie 2018, nr. 10 (131), p. 16, https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/raportarea-la-timp-a-metafizicii/ (https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/raportarea-la-timp-a-metafizicii/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Metafizica ființei în viziune lui Nae Ionescu*, pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XII, septembrie 2018, nr. 9 (130), pp. 16,18, https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/nae-metafizica2/ (https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/nae-metafizica2/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Concepte cheie în metafizica lui Nae Ionescu*, pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XII, iulie-august 2018, nr. 7-8 (128-129), pp. 16,18, https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/concepte-cheie-la-nae-ionescu/ (https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/concepte-cheie-la-nae-ionescu/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *False dispute cu ideile lui Nae Ionescu și ale lui Eliade*, pe hârtie în rev. „Biblioteca Seprentrionalis, Baia Mare, an XXV, nr. 1 (48), iunie 2017, pp. 84-88; https://isabelavs2.wordpress.com/isabelavs-polemicaeliadenae/ (https://isabelavs2.wordpress.com/isabelavs-polemicaeliadenae/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Platon la doi foști discipoli ai profesorului Nae Ionescu: Mircea Eliade și Mircea Vulcănescu*; pe hârtie în rev. „Tribuna", Cluj-Napoca, anul XV, 1-15 decembrie 2016., nr. 342/2016, p. 10 și p.31; https://isabelavs2.wordpress.com/vulceliadeplaton/ (https://isabelavs2.wordpress.com/vulceliadeplaton/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Nae Ionescu despre „superbia animi"*, pe hârtie în „Acolada", Satu Mare, anul X, nr 6 (103), iunie 2016, p. 10; https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-creatiune/ (https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-creatiune/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Academicianul Mircea Eliade și neo-iobăgia ideologică post-decembristă*; pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, nr.3 (100)/2016, p.14 ; on line, https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-acadmieliade/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-acadmieliade/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *„Orice mare inteligență basculează între filozofie și religie", sau, Nae Ionescu și Petre Țuțea*, pe hârtie în rev. „Tribuna", Cluj-Napoca, nr. 296/2015, și nr. 304/2015 ; fragmentar on-line în rev. „Clipa", California, SUA, dec. 2014 http://www.clipa.com/a12740-ORICE-MARE-INTELIGENTA-BASCULEAZA-206-NTRE-RELIGIE-SI-FILOZOFIE-Petre-Tutea.aspx (http://www.clipa.com/a12740-ORICE-MARE-INTELIGENTA-BASCULEAZA-206-NTRE-RELIGIE-SI-FILOZOFIE-Petre-Tutea.aspx) ; vezi: https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-tuteanae/ (https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-tuteanae/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *ro confiscată de o mafie cu interese ascunse*, pe hârtie în rev. „Vatra veche", Târgu Mureș, Anul VI, nr.2 (62), febr. 2014, pp.46-50; https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabelavs-wikipediaro19/ (https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabelavs-wikipediaro19/) ; sau fragmentul intitulat *Wikipedia.ro citită printre rânduri*: http://blogideologic.wordpress.com/2013/06/02/isabela-vasiliu-scraba-wikipedia-ro-citita-printre-randuri/ (http://blogideologic.wordpress.com/2013/06/02/isabela-vasiliu-scraba-wikipedia-ro-citita-printre-randuri/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Filozoful Noica, un marginalizat al culturii comuniste și postcomuniste*, în „Tribuna", Cluj-Napoca, nr.282/2014, pp.23-25 ; https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-

noica/isabelavs-noicalistaneagra8/ (https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-noica/isabelavs-noicalistaneagra8/)

- Isabela Vasiliu-Scraba, *Himericul discipolat de la Păltiniș, pretext de fină ironie din partea lui Noica*; pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, nr.4 (67), 2013, pp.16- 17; https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-noica/isabelavs-himera2scoalapaltinis10/ (https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-noica/isabelavs-himera2scoalapaltinis10/) ;fragmentar on-line: http://www.omniscop.ro/himera-discipolatului-de-la-paltinis-pretext-de-fina-ironie-din-partea-lui-noica/ (http://www.omniscop.ro/himera-discipolatului-de-la-paltinis-pretext-de-fina-ironie-din-partea-lui-noica/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Misterul ne-editării operelor complete ale lui Noica*; pe hârtie fragmentar în rev. Acolada, nr.2 (65), febr. 2013, p.16 si p.22; https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-noica/himera1scoalapaltinis9/ (https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-noica/himera1scoalapaltinis9/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Ceva despre Școala trăiristă inițiată de Nae Ionescu*, pe hîrtie în rev. „Tribuna", Cluj-Napoca, nr. 258/2013, 1-15 iunie 2013, pp.4-5, https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabelavs-memorialistica2tribuna258/ (https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabelavs-memorialistica2tribuna258/) ; sau din rev. „Alternativa", Canada, http://www.alternativaonline.ca/IVS1307.html (http://www.alternativaonline.ca/IVS1307.html) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Nae Ionescu and Vasile Băncilă,* https://www.academia.edu/27127487/Isabela_Vasiliu-Scraba_THERE_IS_NO_PERFECTION_IN_THIS_TRANSITORY_WORLD (https://www.academia.edu/27127487/Isabela_Vasiliu-Scraba_THERE_IS_NO_PERFECTION_IN_THIS_TRANSITORY_WORLD).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Martirii închisorilor în viziunea lui Mircea Eliade si a Părintelui Arsenie Boca*, pe hârtie în rev. „Tribuna" (Cluj-Napoca), nr. 255/2013, pp.9-10 ; https://isabelavs2.wordpress.com/parintele-arsenie-boca/noaptea-de-sanziene/ (https://isabelavs2.wordpress.com/parintele-arsenie-boca/noaptea-de-sanziene/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Despre lipsa individualizării în personajul anchetatoarei din romanul eliadesc Pe Strada Mântuleasa,* pe hârtie în rev. „Discobolul", Alba Iulia, anul XVI, nr. 184-185-186, apr,-mai-iunie 2013, pp.167-174, https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-eliademantuleasa24/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-eliademantuleasa24/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Noica despre arherul istoric întrupat de Mircea Eliade*, pe hârtie în rev. „Tribuna", Cluj-Napoca, nr. 253/2013, pp. 4-6; https://isabelavs2.wordpress.com/articole/8noica-tabor/ (https://isabelavs2.wordpress.com/articole/8noica-tabor/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Noica printre oamenii mici și mari ai culturii noastre la 25 de ani de la moarte*; pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, Anul VI, nr. 2 (52), febr. 2012, p.19; http://www.totpal.ro/isabela-vasiliu-scraba-noica-printre-oamenii-mici-si-mari-ai-culturii-noastre-la-25-de-ani-de-la-moarte/ (http://www.totpal.ro/isabela-vasiliu-scraba-noica-printre-oamenii-mici-si-mari-ai-culturii-noastre-la-25-de-ani-de-la-moarte/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Nae Ionescu si Părintele Arsenie Boca* ; pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul VI, nr. 12 (63), decembrie 2012, p. 7; https://isabelavs2.wordpress.com/parintele-arsenie-boca/isabeavs-boca-nae9/ (https://isabelavs2.wordpress.com/parintele-arsenie-boca/isabeavs-boca-nae9/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Despre Faustul lui Nae Ionescu,* pe hârtie în rev. „Discobolul", Alba Iulia, anul XV, nr. 178-179-180, oct.-nov.-dec. 2012, pp.212-218, https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-bacau5fausnae/ (https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-bacau5fausnae/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Camera 13 a Vilei Noica de la Păltiniș* ; pe hârtie în rev. „Discobolul", Alba Iulia, anul XIII, nr.151-152-153 (156-157-158), iul.-aug.sept, 2010,

https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-noica/pelerinaj-noica/ (https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-noica/pelerinaj-noica/).

- Isabela Vasiliu-Scraba, *Moartea spirituală în receptarea din țară și visul premonitoriu al lui Eliade*, pe hârtie în rev. „Argeș”, Pitești, Anul VIII (XLIII), Nr.12 (318), dec. 2008, p. 36, si în „Revista Română”, Iași, nr. 55/ 2009, pp 16- 17, http://astra.iasi.roedu.net/pdf/nr55p16-17.pdf (http://astra.iasi.roedu.net/pdf/nr55p16-17.pdf)
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Faust în interpretarea lui Nae Ionescu*, în rev. „Jurnalul literar”, București, Serie nouă, an XVI, nr. 20-24, nov.-dec., 2005, p.6-7; conferință la Muzeul „Șuțu” din București, 16 martie 2006.

Autoare: Isabela Vasiliu-Scraba (vezi fisa scriitoarei Isabela Vasiliu-Scraba din Wikipedia.ro înainte de vandalizarea ei de către administratorul MyComp căruia nu-i plac textele scriitoarei din revistele de cultură și informațiile privitoare la studiile ei post-universitare de limbi străine în țară și de filozofie în Occident: https://isabelavs2.files.wordpress.com/2014/12/fisa-din-wikipedia-ro.pdf (https://isabelavs2.files.wordpress.com/2014/12/fisa-din-wikipedia-ro.pdf)).

Sursa: https://isabelavs2.wordpress.com/isabela-vasiliu-scraba-cenzurarea-lui-mircea-vulcanescu-despre-nae-ionescu-contra-factum-non-valet-argumentum/ (https://isabelavs2.wordpress.com/isabela-vasiliu-scraba-cenzurarea-lui-mircea-vulcanescu-despre-nae-ionescu-contra-factum-non-valet-argumentum/)